

Žena, která se dokázala stát prorokem i doma

Mojmír Vlašín

vzpomenou, kdo to Ivan Dejmal byl. Těm ostatním stojí za to připomenout, že za minulého režimu šel dvakrát do vězení za takzvané podvracení republiky – aktivně se účastnil politické práce v opozici a v ekologickém hnutí. Spoluzaložil Chartu 77 a vedl pak její ekologickou sekci. Od února 1991 se pak stal ministrem životního prostředí v české Pithartově vládě.

Ivan Dejmal byl svého druhu ekologickým prorokem v době, kdy to bylo trestné. Nadace nesoucí jeho jméno jde v jeho šlépějích a za svoji existenci podpořila environmentální projekty více než 32 miliony

korun. Zaplatila například revitalizaci řeky Smědé v Jizerských horách, obnovu Sedmihorských mokřadů a také záchranu populace tetřívky. Pomohla také některým africkým národním parkům, jež se potýkají s nájedzy pytláků a někdy i developerů.

Ve spolupráci se Společností pro krajinu také Nadace Ivana Dejmalu jednou za dva roky uděluje cenu – vyznamenání za mimořádný pozitivní počín související s krajinou.

Letos ji obdržela Anežka Bartošová z jihomoravského Lanžhota. A to především za iniciování petice na záchranu

Moravské Amazonie. Archy s více než 13 tisíci podpisy předala loni tehdejší ministryni životního prostředí Anně Hubáčkové v prostředí lužní krajiny v Mikulčicích. Ti, kdo ji podepsali, žádají urychlenou ochranu lužních lesů v oblasti soutoku Dyje s Moravou, která je pro své přírodní bohatství označována jako Moravská Amazonie.

Pro čtenáře, který by se tázal, co je na tom zajímavého, když podobných iniciativ, petic a výzev lze najít jako máku, máme odpověď: Zkuste být prorokem v obci, která ústy svého starosty a většinových

zastupitelů odmítá vyhlášení jakýchkoliv chráněných území, rezervací a národních parku na svém katastru. Dnes sice nikomu nehrozí, tak jako Ivanu Dejmalovi, že skončí kvůli tomu za mřížemi nebo bez práce, ale mít v malé obci jiný názor než většinový si stále žádá přece jen kuráž.

Anežka Bartošová ji měla a výsledek se dostavil. Při nedávné návštěvě současného ministra Petr Hladíka v Lanžhotě už pan starosta prohlásil, že vyhlášení chráněné krajinné oblasti vlastně podporuje a že uvítá, když správa tohoto území bude sídlit u nich ve měs-

tě. Ještě loni přitom lanžhotští radní nechtěli o ničem podobném ani slyšet a opakovaně se odvolávali dokonce i proti záměru vyhlásit zde dvě maloplošná zvláště chráněná území.

Říká se, že doma není nikdo prorokem, ale u výjimečných jedinců se to přece jen občas podaří. Při přebírání ceny Anežka Bartošová vysadila dub v biokoridoru rozčleňujícím lán pole mezi Lanžhotem a Břeclaví a zaprorokovala si, že ochrana lužní krajiny Soutoku, o kterou usiloval už její dědeček, se snad konečně stane skutkem.

(Autor je ekolog)